

Երևան, 21 Նոյեմբեր, 2022

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, քուր ինձ իմասպութիւն վրարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 11

ՎԱՏԱՎԱՆ ԱՍՏՈՒՆԻՑ ՀԱՆԴԵՊ

Ես Տիրոջ ապալինեցայ,
ի՞նչակէս ինծի կ'ըսէք՝ «Թոշունի պէս լեռ փախիր»:
Որովհեփեւ, ահա ամբարիշփները իրենց աղեղը կազմեցին
եւ իրենց նեփը լարին վրայ ամրացուցին,
խաւարին մէջ հարուածելու համար սրբով ուղիղ մարդիկը:
Եթէ մարդկային ընկերութեան հիմերը կործանած են,
արդարը ի՞նչ կրնայ ընել:
Տէրը իր սուրբ տաճարին մէջ է.
Տիրոջ աթոռը երկինքի մէջ է.
անիկա աչքէ չի հեռացներ գոառապողները,
իր ակնարկով կը կշռէ մարդիկը:
Տէրը կը քննէ արդարն ու ամբարիշփը,
եւ կ'ափէ բռնութիւն սիրողը:
Անիկա ամբարիշփներուն վրայ կրակ ու ծծումբ պիփի դեղացնէ,
եւ այրող խորշակը պիփի ըլլայ անոնց վերապահուած բաժինը,
որովհեփեւ Տէրը արդար է, կը սիրէ արդար գործերը,
եւ ուղիղ վարքով ապրող մարդիկը
զայն երես առ երես պիփի դեսնեն:

ՃԱՐԱԿԱՆ - ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուրբ աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիսանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց ալքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսոս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի պուէ եւ ի գիշերի,
ի նսպիլ ի դան, ի զնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՍԱՂՄՈՍ 11:1-7

Այս Սաղմոսը մաս կը կազմէ այն խումբին, որ յոյս, վստահութիւն, ներքին խաղաղութիւն եւ ուրախութիւն կը պարկանի Դաւիթին: Հեփաքրքրական Սաղմոս մըն է, ուր կը ներկայացնէ Դաւիթի եւ իր բարեկամներուն միջեւ երկխօսութիւնը: Վիճակը որ կը ներկայացուի Դաւիթի փախստական վիճակն է, Սաւուղի կողմէ հալածական: Դաւիթի բարեկամները կու գան իրեն խորհուրդ փալու եւ ըսելու փախիր: Ահա այս կացութեանց մէջ Դաւիթ կը պատասխանէ ըսելով. «Ես Տիրոց ապահնեցայ, ի՞նչպէս ինձի կըսէք՝ թռցունի պէս լեռ փախիր»: Մարդկային գրամաքանութեամբ Դաւիթի բարեկամները ուզեցին օգնած ըլլալ Դաւիթին, երբ ան նեղութեան, դժուարութեան կամ հալածանքի մէջ էր, բայց Դաւիթի ուզածը այդ չէ, որովհետքեւ առաջին խսկ արդարացնէ կըսէ. «Ես Տիրոց ապահնողը ինչպէս կըլլայ որ փախչի:

Անոնք կը շարունակեն ըսելով. «Բայց ահա ամբարիշփները իրենց աղեղը եւ նեփը լարեր են, պիտի հարուածեն ուղիղ մարդուն սիրվը»: Եթէ այս է վիճակը, արդարը ուրիշ բան չունի ընելիք: Բայց Դաւիթ անմիջապէս անոր ալ պատասխան կու փայ ըսելով. «Տէրը իր սուրբ փաճարին մէջ է, իր աթոռը երկինքի մէջ է»: Այսինքն՝ որքան ալ ամբարիշփները, թշնամիները պարքասը են հարուածելու արդարը, սակայն արդարը իր միխթարութիւնը եւ իր հանգիստը պիտի գոնէ երբ երթայ փաճար, ահա Տէրը հոն է, եւ Անոր աջքերը չեն հեռացած փառապողէն: Մենք ալ յաճախ որոշ կացութեանց մէջ կարծէք կը մաքնուինք անել կացութեան, եւ ալ ընելիք չի մնար, բայց ընդհակառակը, Դաւիթ կը յիշեցնէ, որ այդպէս չէ պարագան, ինչ ալ ըլլան պայմանները Տէրը հոն է, հեռու փետ չէ, հեռու փետ ալ չէ գացած: Հոն է, կը փեսնէ, ու ոչ միայն կը փեսնէ, այլև կը քննէ արդարն ու ամբարիշվը, որպէսզի աւարդին իրաքանչիրին բաժինը փայ, որովհետքեւ Ան կարէ բռնութիւն սիրողը: Եթէ ամբարիշվը արդարը կը հալածէ, միթէ Ասպուած արդարօրէն պիտի չհալածէ ամբարիշվը: Ասպուած արդար հափուցում է որ պիտի ընէ ամբարիշփներուն անոնց վրայ կրակ ու ծծումք փեղացնելով, եւ անոնց բաժինը պիտի ըլլայ այրող խորչակը: Այս արդարայիշութիւնը Ասպուածոյ դապաստանին արդարայիշութիւնն է: Ցիշենք Գեյթսեմանի պարտեզին դեպքը երբ Քրիստոս կաղօթէր ըսելով. «Եթէ կարելի է այս բաժակը հեռացնես» ահա այն նոյն բաժակն է դառնութեան, Ասպուածոյ դապաստանի: Քրիստոս Ինք յանձն կատնէ խմելու այդ դառնութեան բաժակէն: Դաւիթ, սակայն, ամենայն վստահութեամբ կու գայ արդարայիշութեան, ըսելով. «Որովհետքեւ Տէրը արդար է, կը սիրէ նաեւ արդար գործերը»: Նախ ան կը դաւանի Ասպուածոյ արդար ըլլալը: Ասպուած նաեւ կը սիրէ արդար գործերը, այսինքն՝ Ասպուած կը սիրէ այն մարդիկը, որոնք արդարութեան եփեւէ են, եւ ըստ այնմ արդարութիւն կը գործեն:

Ի վերջոյ, որպէս եզրակացութիւնը, Դաւիթ ունի ամբողջական վստահութիւնը, երբ ինք վարքով ուղիղ ապրող մարդ է, այդպիսին նաեւ Ասպուածոյ երեսն է փեսնելու: Հեփեւար, ինչն վախնայ, նոյնիսկ եթէ երբեք իր թշնամիները իրենց նեփերն ու աղեղները պարքասած են, ինք ունի վստահութիւնը, ապահովութիւն ամենակարող Ասպուածոյ, որ իր ուղիղ վարքով ապրելուն համար երես առ երես պիտի փեսնէ զԱսպուած: Ինչպէս պիտի ըստ Քրիստոս. «Երանի սրբով մաքուրներուն, որովհետքեւ անոնք զԱսպուած պիտի փեսնեն»: Ահա թէ ինչպէս նաեւ կիրականանայ Պողոս Առաքեալի խօսքը երբ կըսէ. «Եթէ Ասպուած ի մեր կոյս է, ով իցէ մեզ հակառակ», եթէ Ասպուած մեր կողքին է, ով կընայ մեզի հակառակ ըլլալ:

Այս Սաղմոսը նաեւ մեզմէ իրաքանչիրին համար յիշեցում Սաղմոս է, երբ մենք ալ Դաւիթի նման նեղութեան, դժուարութեան, ցախ ու փառապանքի, կամ հալածանքի մէջ ենք, բայց ունինք ամբողջական ու անվերապահ վստահութիւնը Ասպուածոյ նկարնամբ, կրնանք նոյն պատասխան փալ, բոլոր անոնց, որոնք կու գան մեզ ուղղութիւն փալու կամ իրափ այսպէս կամ այնպէս ընելու: Ուսպի մենք որու ականջ պէտք է փանք, մեր բարեկամներուն, որոնք թէկուզ խորքին մէջ, որպէս մեր բարիքը կնուզեն, եւ կամ ականջ փալու մեր ներքին ձայնին որ ունի ամբողջական վստահութիւնը Ասպուածոյ: Ահա ուրեմն լաւագոյն առիթ է քննելու մեր հաւաքքը եւ փեսնելու թէ որքանով է ամբողջական կամ թերի, եւ ամբողջացնելու: